

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma: Pfv.VI.21.321/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Farkas Antónia bíró

Dr. Madarász Anna bíró

A felperes: név1 (cím1)

A felperes jogi képviselője: Bakkné dr. Gaál Éva ügyvéd (cím2)

Az alperes: cég1 (cím3)

Az alperes jogi képviselője: Dr. Pulay Gábor ügyvéd (cím4)

Az ügy tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az másodfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szombathelyi Törvényszék, 11.Pf.20.016/2025/17. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szombathelyi Járásbíróság, 48. sorszámú kiegészítő ítélettel kiegészített 16.P.20.845/2022/41. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás, a kereseti kérelem és az alperes védekezése

[1] Az alperes mint számlavezető bank és a felperes mint ügyfél között bankszámlaszerződés alapján az alperes vezette a felperes bankszámláját. A felperes bankszámlájáról a kifizetési pénztárbizonylat adatai szerint 2018. március 9-én 10.000.000 forintot fizettek ki. A pénztárbizonylaton a felvevő nevénél a felperes neve szerepel, a közleményben rögzített személyi igazolvány száma azonban nem a felperesé. A felperes 2021 tavaszán észlelte, hogy 10.000.000 forint hiányzik a bankszámlájáról, majd 2022. március 22-én feljelentést tett ismeretlen tettes ellen. A feljelentés nyomán indult büntetőeljárásban a kirendelt igazságügyi írásszakértő azt állapította meg, hogy a pénztárbizonylaton szereplő aláírás valószínűleg nem a felperestől származik.

[2] A felperes keresetében a szerződésszegéssel okozott, 10.000.000 forint összegű kára megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kereseti kérelme alátámasztására becsatolta a büntetőeljárásban készült szakértői véleményt.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és a másodfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság – a perköltség tekintetében kiegészített – ítéletével a keresetet elutasította. Ítéletének az indokai között kifejtette, hogy a kontraktuális kártérítési perek általános szabályai szerint a felperesnek kellett bizonyítania a szerződésszegés tényét, a kárt, a kár összecszerúságát, valamint a szerződésszegő magatartás és a kár közötti ok-okozati összefüggést. A kiegészített szakértői vélemény azonban egyértelműen megállapította, hogy a pénztárbizonylat eredeti példányán található felperesi aláírás a felperes kezétől származik.

[5] A felperes és az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése és 386. § (4) bekezdése alapján helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg a tényállást, és helytállóan jutott arra a jogi következtetésre, hogy a felperes kétséget kizáróan nem tudta bizonyítani, hogy a kifizetési pénztárbizonylaton szereplő aláírás nem az ő kezétől származik, így nem tudta bizonyítani az alperes szerződésszegését mint károkozó magatartást. A másodfokú bíróság a fellebbezési érvekre tekintettel az ítéletében további megállapításokat is tett.

A felvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[6] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben – annak tartalma szerint – a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperest a kereseti kérelem szerint marasztaló új határozat hozatalát kérte.

A felülvizsgálati kérelemmel egyidejűleg előterjesztett – külön okiratba szerkesztett – kérelmében a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont első fordulata alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében kérte a felülvizsgálat engedélyezését. Az engedélyezés indokaként előadta, a vagyoni jogi perek döntő többségében az eljáró bíróságoknak szakértőt kell alkalmazni. Jelen ügyben az elsőfokú bíróság hivatalból olyan bizonyítást rendelt el, amelyet egyik fél sem indítványozott. Ez olyan súlyos eljárási szabálysértés, amelyet a másodfokú bíróság a fellebbezés ellenére sem vizsgált meg teljes körűen.

A Kúria döntése és jogi indokai

[7] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 243. § (4) bekezdése szerint a 2025. december 31-ig hatályos, jelen ügyben még alkalmazandó Pp. 408. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi

rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben.

[8] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben írtaknak megfelelően a Pp. 408. § (2) bekezdésében írt kizáró feltételre tekintettel a felperesnek a felülvizsgálat lefolytatása érdekében engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjesztenie.

[9] A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont első fordulatóban foglalt követelmények nem teljesültek.

[10] A Kúria a felperes engedélyezés iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta.

[11] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti.

[12] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a Kúria iránymutatása amiatt szükséges, mert egymással ellentétes, széttartó döntések születtek azonos jogkérdésben (Kúria Pfv.20.888/2020/2.). Ha a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, meg kell jelölnie egyrészt azt az elvi jelentőségű jogkérdést, amelyben a bírói gyakorlat nem egységes, másrészt egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – be kell mutatnia a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélettől eltérő bírói döntéseket (Kúria Gfv.30.108/2025/2.).

[13] E tartalmi követelményeknek a felperes kérelme nem felelt meg, mivel egyetlen olyan határozatot sem jelölt meg, amivel igazolta volna a széttartó gyakorlatot, továbbá elvi jelentőségű jogkérdést sem fogalmazott meg. Lényegében az engedélyezés iránti kérelmében is a jogerős határozat jogszabálysértő jellegét állította csupán. A Kúria hangsúlyozza, annak megítélése, hogy az eljárási szabályok betartásával helyes döntést hoztak-e az eljáró bíróságok, meghaladja a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem elbírálásának kereteit, az csak a felülvizsgálat engedélyezése esetén a felülvizsgálati kérelem érdemi szakaszában vizsgálható (Kúria Gfv.V.30.536/2022/2., Pfv.V.20.165/2024/2.).

[14] A Kúria mindezek alapján a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[15] A Kúria a végzését tárgyaláson kívül hozta meg.

[16] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[17] 2016. évi CXXX. törvény 409 § (2) bekezdés a) pont, 411. § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[18] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont első fordulatra alapított engedélyezés iránti kérelemben igazolni szükséges a Kúria elvi iránymutatását igénylő szétartó joggyakorlatot.

Budapest, 2026. január 7.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Farkas Antónia s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

S.k. bírósági ügyintéző